

2022.
ŐSZ

A

VIZSGÁLJÁTOK MEG A LELKEKET

G

„Szeretteim, ne biggyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy Istentől valók-e, mert sok hamis próféta jött el a világba. Az Isten Lelkét erről ismeritek meg: amelyik lélek vallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, az Istentől van. Amelyik lélek pedig nem vallja Jézust, az nem Istentől van. Ez az antikrisztus lelke, amelyről hallottátok, hogy eljön, most pedig már a világban van. Ti Istentől valók vagytok, gyermekeim, és legyőztétek őket, mert nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki a világban van. Ők a világból valók, ezért a világ szerint beszélnek, és a világ rájuk hallgat. Mi Istentől valók vagyunk: aki ismeri Istent, az hallgat ránk, aki nem Istentől van, az nem hallgat ránk. Erről ismerjük meg az igazság lelkét és a tévelygés lelkét.“ (1 Jn 4,1-6)

V

E

T

Ő

KÖSZÖNTJÜK OLVASÓINKAT!

2022. október 1-november 28. között országos népszámlálást tartanak hazánkban. Nagy jelentősége van a 10 évente tartandó adatgyűjtésnek, hiszen ezek alapján tudnak felelős döntéseket hozni az ország, a települések vagy akár az egyházak vezetői. Igen, egyházunk szempontjából is meghatározó ez az esemény. Az itt kapott adatok a református egyház társadalmi elismertségét, az ország sorsáról hozott döntésekben megjelenő súlyát mutatja majd.

A 2001-es és a 2011-es eredmények tanulsága szerint, többen vallják magukat reformátusnak, mint ahányan ténylegesen a gyülekezeteink tagjai. Vannak, akik úgy vallják magukat reformátusnak, hogy közben nem járnak templomba, nem gyakorolják a hitüket, de valamiért kötődnek hozzánk és szimpatizálnak velünk. Ez pedig előre figyelmeztet bennünket, hogy akár növekszik, akár csökken a reformátusok száma a mostani népszámlálás alapján, ne vonjunk le belőle messzemenő következtetéseket.

Isten népe számára ugyanis nagyobb jelentősége van a minőségi mutatóknak, mint a mennyiségnek, még akkor is, ha például heti rendszerességgel írjuk össze, mennyien voltak a vasárnapi istentiszteleten. Gondoljunk csak Gedeonra, aki Isten segítségével 300 emberével győzte le a túlerőben lévő Mindján táborát (Bír 7), vagy a fiatal Dávidra, aki Istenben bízva egyedül győzte le a hatalmas erejű Góliátot. Esetükben sem a mennyiség, hanem a „minőség“ hozott eredményt. Azért sem mellékes a minőség kérdése, azaz, hogy mennyire vagyunk elkötelezettek a Szentháromság Isten iránt, mennyire vesszük komolyan a Szentírás tanítását, hitvallásaink alapigazságait, mert – ahogyan Jézus mondja – *„nem tudjátok, hogy melyik órában jön el a ti Uratok!”* (Mt 24,42), nem tudjuk, mikor kell számot adnunk életünkről Isten előtt.

„Vizsgáljátok meg a lelkeket...” – olvassuk a borítón idézett bibliai felhívást. Úgy tűnik, az egyházi kereteket nélkülöző krisztusi közösségek hitének minőségi vizsgálata (önvizsgálata) már kétezer évvel ezelőtt is fontos volt. A Kísértő hamis próféták és tévtanítók által próbálta félrevezetni már akkor a választott népet, hogy éket verjen Isten és megváltottjai közé. Ma sem pihen a Sátán. Fondorlatos terveivel, megtévesztő csapdáival, csábító és igaznak tűnő szavaival ma is rombol.

Ahhoz, hogy idejében felismerjük csapdáit, hitünk minőségét újra és újra ellenőrizni kell és ahol szükséges javítani annak állapotán. A mostani népszámlálás alkalmat ad erre az önvizsgálatra és a szükséges megújulásra, és így a kérdőív 14. kérdésére (*„Mi a vallása, felekezete?”*) adott válaszuk már nemcsak egy számadat lesz, hanem hitvallás Isten dicsőségére.

Az előttünk álló őszi időszak gyülekezeti alkalmi számos lehetőséget nyújtanak, hogy testvéri közösségben elmélyüljünk hitünkben és szolgálatunkkal bizonyosság tegyünk Isten iránti elköteleződésünkről. Október 22-én templomunk ad otthon a VerShaker irodalmi estnek. Nemes Nagy Ágnes születésének 100. évfordulója alkalmából a költő „Istenről“ című verséről beszélget az est házigazdája, Zoltán Áron Junior Prima díjas színművész, Igó Éva Jászai Mari-díjas, Erdemes- és kiváló művésszel.

Novemberben gyülekezetünk ismét történelmet ír: Isten kegyelméből 2022. július 1-től már nem „missziói“, hanem anyagyülekezetként működik közösségünk, melynek egyik következménye, hogy sor kerülhet az első lelkészbeiktatásra. Az alkalom kiemelt jellegét jelzi, hogy az egyházi előjárók mellett a lelkészkar is osztozik jelenlétével örömmünkben. Ahhoz, hogy ez az esemény szép rendben, Isten dicsőségére valósuljon meg, összefogásra van szükség. Segítőket és szolgálókat várunk gyülekezetünk tagjai közül úgy az előkészítő munkálatokhoz, mint a lebonyolításhoz, jelentkezni Deák Ferencz gondnoknál lehet (deakferencz@gmail.com, +36/20-320-2936). November hónap másik kiemelt eseménye a „karácsonyi adománygyűjtés“, melyre november 6-28. között kerül sor. Ahogyan a korábbi években tettük, idén is a kárpátaljai családok megsegítésére gyűjtünk, hiszen nem, hogy javult volna helyzetük, hanem még nehezebb lett. Jézus szava bátorít: *„Adjatok, és adatik nektek: jó, megnyomott, megrázott, megtévezett mértékkel adnak öletekbe. Mert amilyen mértékkel ti mértek, olyan mértékkel mérnek viszonzásul nektek.”* (Lk 6,38)

December hónapban már karácsony ünnepére készülve szervezzük meg az adventi koszorúkészítést (november 26.), valamint a dekorszappan-készítést (dec.

9), melyek nagyszerű lehetőséget nyújtanak, hogy rászoruló, beteg vagy magányos gyülekezeti tagjainkat megajándékozzuk. December 11-én vendégeink lesznek a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának, röviden a budapesti teológia, diákjai (leendő lelkipásztorok), akik az istentiszteletünkön tesznek bizonyosságot az Úr iránti elköteleződésükről. December 17-én karácsonyi matiné-koncerttel készülünk, melynek házigazdája Simon Izabella művésznő lesz.

Legyen szó irodalmi- vagy zenei estről, ajándékkészítésről vagy kirándulásról, mindegyikben megtalálhatjuk a lehetőséget arra, hogy hitünket erősítsük, elmélyítsük és ezzel Isten egyházának, a választott népnek hiteles és elkötelezett képviselői legyünk ebben a világban.

Jézus szavával zárom bevezető soraimat: „*Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.*“ (Mt 5,16)

E.E.G.

GYÜLEKEZETÜNK STÁTUSZA MEGVÁLTOZOTT

A csömöri református közösség 2010. szeptember 1-től szórványból önálló igazgatású missziói gyülekezetté vált *Csömör-Nagytaresai Református Missziói Egyházközség* néven. Az elmúlt 12 év növekedése Isten kegyelméből lehetővé tette, hogy idén szintet lépve, lelkészválasztó joggal bíró anyagyülekezetté váljunk. 2022. július 1-től anyagyülekezetünk új, hivatalos neve:

CSÖMÖRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG.

Isten iránti hálával és örömmel adunk hírt, hogy 2022. október 4-én 9:45-kor megszületett Vágner-Varga Fanni második gyermeke, Domonkos Gyula. A baba és a kismama is jól vannak. A család ezzel a képpel köszöni gyülekezetünk tagjainak imatámogatását.

MAJD CSAK RAGAD RÁNK VALAMI?

„Törekedjete a szeretetre, buzgón kérjétek a lelki ajándékokat, de leginkább azt, hogy prófétáljatok. Mert aki nyelveken szól, nem emberekhez szól, hanem Istenhez. Nem is érti meg őt senki, mert a Lélek által szól titkokat. Aki pedig prófétál, emberekhez szól, és ezzel épít, bátorít, vigasztal. Aki nyelveken szól, önmagát építi, aki pedig prófétál, a gyülekezetet építi. Szeretném ugyan, ha mindnyájan szólnátok nyelveken, de még inkább, ha prófétálnátok; mert nagyobb az, aki prófétál, mint az, aki nyelveken szól, kivéve, ha meg is magyarázza, hogy a gyülekezet is épüljön belőle. Ha pedig, testvéreim, elmegyek hozzátok, és nyelveken szólok, mit használok nektek, ha nem szólok hozzátok egyúttal kinyilatkoztatásban vagy ismeretben, prófétálásban vagy tanításban? Az élettelen hangszerek, akár fuvola, akár lant, ha nem adnak különböző hangokat, hogyan ismerjük fel, amit a fuvolán vagy a lanton játszanak? Ha pedig a trombita bizonytalan hangot ad, ki fog a harcra készülni? Így van veletek is, amikor nyelveken szóltok: ha nem szóltok világosan, hogyan fogják megérteni, amit beszéltek? Csak a levegőbe fogtok beszélni. Ki tudja, hányféle nyelv van ezen a világon, és egyik sem értelmetlen. Ha tehát nem ismerem a nyelvet, a beszélőnek idegen maradok, és a beszélő is idegen lesz nekem. Ezért ti is, mivel buzgón kéritek a lelki ajándékokat, arra igyekezzetek, hogy ez a gazdagodásotok a gyülekezet építését szolgálja.“ (1Kor 14,1-12)

Szeptember 1-én gyermekeink és unokáink ismét elfoglalhatták helyüket az iskolapadban, hogy megszerezzék azt a tudást, amely segítségükre lesz majd az életben. Fontos az iskola, fontos a tanulás, ezt minden felnőtt tudja, de gyerekfejjel még nem biztos, hogy ezt átlátjuk. Bevallom őszintén, általános iskolában

rossz tanuló voltam, és sok időbe telt, mire felfogtam jelentőségét az iskolai oktatásnak és a tanulás jelentőségének.

Emlékszem, hetedikes korom környékén, a '80-as évek vége felé édesanyám beíratott német nyelvórákra. Akkor még az orosz volt a kötelező nyelv, ezért az órák iskola idő után,

délután voltak. Semmi kedvem nem volt az egészhez, inkább a barátaimmal töltöttem volna az időt, de mivel fizetni kellett a nyelv-órákért, muszáj volt elmennem. Nem nagyon tanultam az órákra, a tesztjeim sem sikerültek valami fényesen, és többször próbáltam rávenni édesanyámat, hogy inkább írasson ki a nyelviskolából, mert nem megy ez nekem. Édesanyám mindig azzal vigasztalt: „Tarts ki fiam! Ha nincs is hozzá kedved, csak legyél ott, majd ragad rád valami, és előbb-utóbb megtanulsz németül“. – Hát nem sok minden ragadt rám ezeken az órákon, és végül nem tanultam meg németül.

Korunk társadalmában a tanulás és az oktatás meghatározó és fontos része a mindennapoknak. A hatályos magyar jogszabályok értelmében 16 éves koráig az ember tanköteles. Persze sokan tovább tanulnak középiskolában vagy egyetemen vagy részt vesznek valamilyen felnőttképzésben. Sőt, a mondás, hogy „jó pap boltig tanul“, igazából mindenkire érvényes. Az egész életünk egy tanulási folyamat, és talán éppen ezért van az, hogy sokszor nem fordítunk kellő energiát a tanulásra, az önképzésre és megelégszünk azzal, hogy „majd csak ragad rák valami“. Lehet így élni az életet, például én is boldogan elvagyok német nyelvtudás nélkül. Viszont az életnek van egy olyan területe, ahol az önképzés elmulasztása nagy kockázatot jelent. Ez pedig nem más, mint a HITÉLET.

Krisztus tanítványának lenni egy életen át tartó tanulási folyamat. Keresztyénnek lenni azt is jelenti, hogy az életemet, a környezetemet, az egész világot a Biblia alapján vizsgálom és értelmezem. Ha ebben a folyamatban megrekedünk, mert nem képezzük magunkat, nem fordítunk kellő energiát Isten igazságának a megismerésére, mert megelégszünk a „majd csak ragad rák valami“ a templomban elvel, akkor az egész életünk sikerességét, az üdvösség beteljesedését kockáztatjuk.

A mai igén keresztül mennyei Atyánk egyrészt az önképzés jelentőségére, az egyéni hitéletünk megerősítésére hívja fel a figyelmünket. Másrészt rámutat arra, hitünk gyakorlása, az Istennel való kapcsolatunk elmélyí-

tése nem csak öncélú folyamat, hanem eszközei vagyunk Istennek, hogy ezzel mások javára lehessünk. A lelki növekedésünk a közösség, a gyülekezet, maga a keresztyénség erősödését és növekedését is szolgálja.

Ahhoz, hogy jól értsük az ige hozzánk szóló üzenetét, mindenekelőtt tisztázni kell néhány dolgot. Először is azt, hogy alapigénk az istentisztelettel kapcsolatban tartalmaz tanításokat. Az Istentől kapott egyéni kegyelmi ajándékok helyes használatáról, gyakorlásáról szólnak az apostol szavai. A közös hitelmény, az egymás hite által történő növekedés, a másikért viselt felelősség kérdései fogalmazódnak meg.

Másodszor a nyelveken szólás és a próféta-tálás kérdését kell tisztáznunk, nemcsak azért, mert több ezer évvel ezelőtti fogalmakról van szó, hanem mert az évszázadok alatt megterhelődtek ezek a fogalmak.

A nyelveken szólásról nem sok helyen olvassunk a Szentírásban. Az Ószövetségben konkrét példát nem is találunk, talán a prófétai révületet, eksztatikus állapotot állíthatjuk vele párhuzamba. Az Újszövetségben azonban van már konkrét példa.

Talán elsőre mindenkinek a pünkösdi történet jut eszébe, amikor az apostolok elteltek a Szentlélek ajándékával és „különbéle nyelveken kezdtek beszélni“ (ApCsel 2,4). Látszólag itt is nyelveken szólásról van szó, de ez mégis más, mint amiről Pál apostol beszél. A pünkösdi történetben az apostolok nyelveken szólása azt jelentette, hogy a sokféle nemzetből összegyűlt hallgatóság értette a beszédüket. Ezzel szemben a korinthusi levélben azt olvassuk, hogy a révületben elhangzó a nyelveken szólás a külső hallgatóság számára érthetetlen – ahogyan Pál fogalmaz: „örjöngésnek“ tűnik (1Kor 14,23). Tehát az apostolok pünkösdi beszéde nem nyelveken szólás, hanem inkább próféta-tálás, de erre majd még visszatérünk.

Az Újszövetségből egy konkrét példát tudunk említeni, az ApCsel 19,1-7-ben leírt eseményeket. Pál apostol találkozik Keresztelő János tanítványaival, akik hallottak ugyan Jézusról, de a Szentlélekről nem. Az apostol

Igehirdetés

ezért kézzel megáldja őket, és ekkor kezdenek el nyelveken szólani és prófétálni. Itt jól látható, hogy a nyelveken szólás a Szentlélek kiáradásától függ, és az Isten-ismeret hiányát hivatott ellensúlyozni.

Összességében tehát elmondható, hogy „*Aki nyelveken szól, önmagát építi...*” – Azaz a nyelveken szólás az egyén hitbeli fejlődését szolgálja, ezért a külső hallgatóság számára érthetetlen, nem releváns. Ugyanakkor a Szentlélek munkálkodásának egyértelmű jele, amely a hívők előtt hitelesíti az eseményt.

Nemcsak a Szentírásban találunk kevés példát a nyelveken szólásról. Az egyház elmúlt kétezer éves történelméből sem tudunk sok példát említeni, és ha van is ilyen, azok hitelessége erősen kérdéses. Néhány szektában még ma is hallani ilyenről, de ezek inkább ellenérzést váltanak ki mint csodálatot.

Nem lehet véletlen, hogy eltűnt a keresztyén hitgyakorlatból ez a különleges képesség, hiszen sokan visszaéltek már vele a történelem során. Az egyén vagy egy közösség befolyásolása szimulált vagy valamilyen kábítószer hatása alatt megélt eksztatikus állapottal és nyelveken szólással sok szenvedést hozott már az elmúlt kétezer évben.

Amikor a Szentírásban olyan kegyelmi ajándékról vagy csodáról olvasunk, amellyel nem találkozunk napjainkban, hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy az már a múlt, és ezért nem kell vele foglalkozni. Pedig érdemes ilyenkor egy kicsit megállni és alaposabban megvizsgálni az adott kérdést, mert ha más formában is, de a lényegét tekintve nem tűnnek el nyomtalanul ezek a dolgok.

Ha megnézzük a nyelveken szólás lényegét, akkor az egyéni hitfejlődésre és az Istennel való élő kapcsolatra kerül a hangsúly. A nyelveken szólás során Isten szól hozzánk. Tőle kapunk kijelentést az életünkre vonatkozóan. Nem egyszer titkokat fed fel előttem az Úr, amely csak rám vonatkozik.

És itt érkezünk el az önképzés kérdéséhez, mert mindez az Istennel való személyes kapcsolatra és a tőle kapott ismeretre, hitigazságra utal.

Napjainkban nem tapasztaljuk a nyelveken szólás csodáját, de mindaz, amit egykor jelentett ma is fontos. Fontos megélni az Isten jelenlétét, hallgatni az ő szavára, kijelentésére, amit személy szerint nekünk ad.

Az Újszövetség korában nem volt még egyben a Biblia, ezért nagy szükség volt a nyelveken szólásra, mint az önképzés meghatározó formájára. Ma már anyanyelvünkön olvashatjuk Isten kijelentését. Azon keresztül szól, tanít, tárja fel a titkokat az Úr és adja át személyes üzenetét számunkra.

Pál azt mondja az alapigénkben: „*Szeretném ugyan, ha mindnyájan szólnátok nyelveken*” – ezt most úgy fordíthatjuk le: „*szükség van arra, hogy minden nap olvassuk a Szentírást, mert azon keresztül jelenti ki magát nekünk mennyei Atyánk*”.

Ehhez nekünk is tenni, nap mint nap kérnünk kell a Szentlélek kegyelmi ajándékát és időt, energiát kell áldoznunk, hogy ápoljuk az Istennel való élő kapcsolatunkat. Nem elégedhetünk meg azzal, hogy „*majd csak ragad rám valami*” itt a gyülekezetben vagy a vasárnapi istentiszteleten. Nem hagyatkozhatunk csak a lelkészre, a hitoktatóra, hanem magunknak is meg kell tenni mindent, hogy növekedjünk az Isten-ismeretben és gazdag gyümölcsöt teremjünk.

Emlékszem: fiatal keresztyénként kerestem az utamat Istenhez, az ősmagyar kultúra és hagyományvilág is foglalkoztatott. Rátaláltam egy olyan közösségre, amely a kettőt ötvözte. Összegyúrta az ősmagyar hitvilágot és hagyományrendszert a keresztyén lelkiséggel. Nagyon vonzó volt számomra, de mivel nem rendelkeztem kellő ismerettel a keresztyénségről, nem volt élő kapcsolatom az Úrral, ezért elfogadtam olyan tanításokat is, amelyeknek semmilyen alapjuk nem volt. Például, hogy Jézus párthus herceg volt, mert Mária párthus király lánya volt, aki elmenekült hazájából és József oldalán talált menedéket. Mivel mi, magyarok is párthus gyökerekkel rendelkezünk, ezért Jézus magyar volt.

A teológián, ahol az ember rendelkezésére állnak az eredeti források és megtanulja használni, kutatni azokat, rájöttem, hogy ez a

teória csupán a fantázia szüleménye és nincs semmilyen valóság alapja.

Nem kell teológiai végzettség, hogy az ember megszerezze azt a tudást és ismeretet, amellyel ki tudja szűrni a tévedéseket. Különbőséget tudjon tenni Isten igazsága és az emberi fantázia között. Elég hozzá élő kapcsolatban lenni az Úrral és a Szentlélek vezetésével ismeretet szerezni. És ehhez rendelkezésünkre áll a Biblia, Isten tökéletes kijelentése.

Alapigénkben az apostol egy másik kegyelmi ajándékot is megemlít, a prófétálást. Ezzel kapcsolatban könnyebb dolgunk van, mert gyakrabban találkozunk vele a Bibliában, gyakrabban hallunk ezzel kapcsolatban igehirdetést. Az Ószövetség nagy része prófétai könyvekből áll, amelyekben Isten kiválasztott és elhívott szolgálói közvetítik Isten üzenetét az emberek felé. Illés, Ézsaiás, Jeremiás, Hóseás..., hosszan sorolhatnánk a neveket.

Az Újszövetségben is van prófétai könyv, a Jelenések könyve, melyben a végső ítéletről és a megváltásról olvashatunk kinyilatkoztatást. De példaként említhetem az első pünkösdöt, amikor az apostolok a Szentlélektől indítva kiálltak Jeruzsálem lakói elé és bizonyosságot tettek a megfeszített és feltámadott Krisztusról. Jól szemlélteti ez a példa, hogy a nyelveken szólással ellentétben a prófétálást mindenki megérti, sőt, megtérést eredményez a hallgatóság körében.

Alapigénkben Pál apostol egy egészen új megközelítésben beszél a prófétálásról. Nem egy-egy kiválasztott és megkülönböztetett személlyel kapcsolatban említi, hanem az egész korinthusi gyülekezetet buzdítja arra, hogy prófétáljanak. Teheti ezt azért, mert Jézus Krisztusban egy új korszak, egy új teremtés vette kezdetét. Már nemcsak a próféták közvetíthetik Isten szavát, hanem bármelyik ember, aki elfogadja Krisztus megváltását.

Beteljesül Jóél próféta látomása: „...kitöltöm majd lelkemet minden emberre. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok látomásokat látnak. Még a szolgálókra és szolgálólányokra is kitöltöm lelkemet abban az időben.“ (Jóél 3,1-2)

Pál egyenesen felszólítja a korinthusiakat és az igén keresztül minket is, hogy nekünk prófétálni kell. *„Törekedjete a szeretetre, buzgón kérjéte a lelki ajándékokat, de leginkább azt, hogy prófétáljatok.“* és azt is mondja: *„Szeretném ugyan, ha mindnyájan szólnátok nyelveken, de még inkább, ha prófétálnátok“.*

Alapigénkben Pál apostol az istentiszteletéről és a közösségi hitgyakorlásról tanít, ezzel magyarázható, hogy a nyelveken szólást kevésbé tartja fontosnak a prófétálásnál.

A nyelveken szólás vagy mondjuk így, a hitünk elmélyítése magánügy, az nem tartozik a közös hitgyakorláshoz. Viszont a prófétálás, amely érthető módon közvetíti Isten kijelentését az emberek felé nagyon is része az istentiszteletnek.

Az ige üzenet: a lelki gazdagodásunk a gyülekezet építését szolgálja.

Közösen építjük Isten egyházát és benne a gyülekezetünket. Közös felelősségünk a hitbeli növekedés. Mindenkinek hozzá kell adni azt, amit a személyes Isten-kapcsolatában megél.

Ez a krisztusi küldetésünk része. Amikor eljövünk a templomba, vagy kézbe vesszük a Bibliát, ne csak magunkra gondoljunk, a saját lelki fejlődésünkre, hanem jusson eszünkbe, hogy a Szentlélek által mi eszköze lettünk az Úrnak és mások lelki és hitbeli fejlődéséért is felelősek vagyunk.

Ahhoz, hogy betölthessük az Ige üzenetét, hogy fejlődjünk a személyes hitünkben és az a gyülekezet gazdagodását, fejlődését is segíts, a legfontosabb, hogy hitünk mellett őszinte szeretet is legyen a szívünkben. Pál a Szeretethimnuszban tanít: *„...ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, ...szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok.“* (1Kor 13,2)

A Szentlélek segítsen ebben bennünket!

Ámen.

Esztergály Előd Gábor
lelkipásztor

Gyülekezetünk megújult honlapja

MAGVETŐHAZA.HU

ISTEN IRÁNTI HÁLÁVAL és örömmel adunk hírt, hogy gyülekezetünk honlapja kibővült tartalommal, igényes és naprakész formában megújult. Célunk, hogy közösségünk ezáltal is megismerhető legyen és keresztyén misszióink a világhálón is hatékony lehessen.

A Magvető Háza nevet viseli, amely megváltó Urunkra, Jézus Krisztusra irányítja a figyelmet, és az ő nevét viselő lelki otthonunkra. Elérhetősége: <https://magvetohaza.hu>

Tartalmát tekintve elsősorban közösségünk történelmét és életét mutatja be, ugyanakkor aktuális és a minidig frissülő információkat is tartalmaz, úgy mint a gyülekezetünk Google naptárát, az aktuális programjaink plakátjait, gyülekezeti újságunk, A Magvető valamennyi digitális példányát és az istentiszteleteink felvételeit. Különlegessége az a 49 festett kazettás templomot bemutató adatbázis, amelyet gyülekezeti tagunk Halmai Margó (1947-2022) gyűjtött templomunk kazettás mennyezetének kialakításával párhuzamosan.

Megújult internetes oldalunk a Református Közéleti és Kulturális Alapítvány 1 millió forintos támogatásával valósulhatott meg, amit ezúton is köszönünk vezetőinek.

„MEGTETTE, AMI TŐLE TELT...”

(Márk 14,8/a)

Isten iránti hálaadással és nagy örömmel mutatokozom be mint református lelkipásztor, kórházlelkész és mint olyan lelkipásztor, aki mindig boldogan érkezik a csömöri – nagytarcsai gyülekezetbe, újra és újra lelkesít, ha az ottani testvérek között szolgálhatok!

Vácott születtem, általános- és középiskolai tanulmányaimat is ott végeztem. Dolgoztam általános iskolai tanítóként és adminisztrátorként is, míg végül Isten elhívásának engedve, megkezdtem tanulmányaimat a komáromi Selye János Egyetemen.

Lelkipásztorrá szentelésem után a Magyar Honvédségnél szolgáltam a Tábori Püspökségen, előbb mint főelőadó, majd hivatásos katonalelkészként, őrnagyi rendfokozatban mint tábori lelkész. Fő szolgálati területeim a budapesti Honvéd Kórház és a Budai Honvéd Kórház volt. Leszerelésem után gyülekezetemben, a Vác-Alsóvárosi Református Missziói Egyházközségben beosztott lelkészként, majd az Északpesti Református Egyházmegyében beosztott kórházlelkészként végeztem szolgálatot.

Jelenleg a Református Szeretetszolgálaton belül kórházlelkészi szolgálatot látok el a Kistarcsai Flór Ferenc Megyei Kórházban és a Jávorszky Ödön Kórházban Vácott. Ezek mellett pedig hittanoktatást végzek, az egyházközségem területén lévő általános iskolában és egyházi gimnáziumban.

Hitvallásom lelkipásztorként és nőként a fenti, mostani bemutatkozásom mottójaként választott Ige: „Megtette, ami tőle telt...”.

A Márk 14,3-9-ben arról van szó, hogy amikor Jézus Bethániában, a leprás Simon házában volt, egy asszony (a János 12,3 szerint Mária) szolgált fel az asztalnál. Aztán sűrűforog és egyszer csak elővesz egy drága szelencét, amelynek drágaságát a tartalma adja, veszi a benne lévő drága nárdus kenetet és azt váratlanul, egy pazarló mozdulattal ráönti Jézus Krisztus fejére. Persze a tanítványok – élükön

Júdással – azonnal felszisszennek! Júdás ki is mondja mindjárt, amit gondol erről: El lehetett volna adni ezt a drága olajat és a pénzt betenni a kasszába, aztán majd onnan a szegényeknek osztani az árát. Leírja az Ige: „...nem azért mondta ezt, mintha a szegényekre lett volna gondja, hanem azért, mert tolvaj volt és a nála levő erszényből elszedegette, amit bele tettek. „ (János 12,6) ő volt ugyanis a tanítványi kör pénztárosa.

Tegyétek csak oda a pénzt, ahol én rendelkezem felette, ha úgy gondolom, el is vehetem magamnak... Júdás számolgat, kétszázötven..., háromszáz..., mi mindenre futná ebből! Ez a júdások gondolkozása ma is. Ennél aztán van magasabb szint is: tegyük oda, ahonnan ki lehet osztani másoknak, azoknak, akik rászorulnak. Ez már egy nagyon nemes és nagyon szép gondolat. De Jézus erre azt mondja itt az Igében: szegények mindig lesz-

* Rózsa Katalin lelkipásztor 2022. októberétől veszi át a szülési szabadságon lévő Vágner-Varga Fanni lelkipásztor szolgálati helyét gyülekezetünkben.

Bemutatózás

nek veletek, mindig lesz alkalmatok gyakorolni az alamizsnálkodást, adjatok is nekik! És persze ne csak a feleslegetekből, annál többet! Ám amire csak ebben a pillanatban van lehetőség, azt MOST kell elvégezni! Mária erre érzett rá. Hiszen ő ott volt Jézus közelében vagy inkább így mondom, Jézus volt ott az ő közelében. És Mária szívében ott volt a hála: itt az alkalom, hogy szeressem Jézust, hogy kimutassam ezt, engedelmeskedjek Neki, hallgassam őt. Júdás nem tudott engedelmes lenni, ő csak magára gondolt. Mária pedig engedelmsége által ESZKÖZ lett Jézus kezében. És Jézus az ő kereszthalálára és feltámadására mutat, ennek az asszonynak a cselekedete által.

Szolgálatom során Istennek hála, sok olyan emberrel találkoztam, akik előveszik a drága nárdus kenetet, kimutatják szeretetüket, akik úgy gondolkodnak: az egész életem sem lesz elég ahhoz, hogy igazán kifejezzem az én hálámat, azért a nagy szabadításért, a nagy kegyelemért, amit Jézustól kaptam.

„.....az én temetésem idejére tartogatta ő ezt.“ (Károli János. 12,7.) Ez az asszony megérezte azt a csodálatos evangéliumot: Jézus nemsokára a kereszten fog függni, meghal Ő-HELYETTE! Mária tehát itt, az ő engedelmes-

sége által a mindenható Isten eszköze: „*Megtette, ami tőle telt, előre megkente a testemet a temetésre.*„ (Márk 14, 8.) – mondja Jézus.

Bizony, az átlagember ma is megmarad az „erszényproblémáknál“, mennyi kerülhet bele, és onnan hogyan kerülhet bele az én zsebembe.

Míg a mai Máriák eljuthatnak odáig, hálás vagyok az Úr Jézusnak, és hálából odaadom magam Neki! Azt is, ami emberileg a legdrágább nekem: az időmet, az erőmet, a pénzem, mindent.

Szolgálatomban a testvérek között, szeretnék olyan „Mária“ lenni, akiről el lehet mondani: „Megtette, ami tőle telt...“

Előttünk áll az Igéből egy asszony, aki hozza az alabástrom szelencét, feltöri, kiömlik az olaj, és a ház megtelik azzal a jó illattal.

Tiszta szívből kívánom minden kedves Testvéremnek a csömöri – nagytarcsai ekléziában is, hogy mi együtt tudjunk a mi közös szolgálatunkban, valóban ilyen KRISZTUSI, JÓ ILLATOT ÁRASZTANI a gyülekezetben és a környezetünkben is! Isten dicsőségére és mindannyiunk javára!

*Rózsa Katalin
lelkipásztor*

NŐI KÖR

Gyülekezetünk nőtagjai számára meghirdetett párbeszédese alkalom, amelyen az ige tükrében a mindennapi életünket meghatározó főbb kérdésekre keresünk választ.

Az alkalmakat kéthetente csütörtökön 18 órai kezdettel tartjuk a lelkészi hivatalban.
Az alkalmat vezeti: Rózsa Katalin lelkipásztor

*További felvilágosítás személyesen vagy az alábbi elérhetőségeken kérhető: +36/20-992-6280
+36/30-488-8780; esztergaly.elod@reformatus.hu*

**Első alkalom:
OKTÓBER 13.**

KONFIRMÁCIÓI FELKÉSZÍTŐ

A Csömöri Református Egyházközség minden évben megszervezi a 13-14 éves (7-8. osztályos) korosztály számára a konfirmáció (hitvallástétel) lehetőségét. E régi és fontos hagyomány oda vezethető vissza, hogy a gyermekek többsége egészen fiatalon, csecsemőként lettek megkeresztelve, így nem tudtak bizonyoságot tenni hitükről. A Biblia tanítása szerint ugyanakkor a keresztség csak a személyes hitvallással együtt jelenti azt, hogy valaki Krisztushoz tartozik. A gyermekek kereszttelése során a lelkipásztor minden esetben felteszi a kérdést a szülőknek: *„Ígértek-e, fogadjátok-e hogy gyermekeketek úgy nevelitek és neveltetitek, hogy ha majd felnő, a konfirmáció alkalmával ő maga önként tegyen vallást a Szentháromság Istenbe vetett hitéről?”* A szülők és a keresztszülők pedig Isten és a gyülekezet színe előtt fennhangon válaszolták: *„Ígérjük!”*. Ez az ígélet teljesedik be, amikor a szülők beíratják gyermeküket az egy éves konfirmációi felkészítőre, melynek végén, Pünkösd hétfőjén, ünnepi istentisztelet keretében hitvallást tesz majd Istenhez tartozásáról és részesül az első úrvacsorában. A gyermek keresztsége ezzel már nemcsak egy jelző lesz, hanem valódi tartalommal telik meg.

Fontos kihangsúlyozni, hogy a gyermek hitbeli fejlődésében a szülőknek is van feladatuk és felelősségük, ezért bátorítjuk a családokat, hogy felkészítővel párhuzamosan aktívan vegyenek részt gyülekezetünk életében és járjanak rendszeresen az istentiszteleteinkre. Gyülekezetünk missziójáról, mindennapi életéről bővebben a honlapunkon tudnak olvasni: <https://magvetohaza.hu/>.

A konfirmációi fogadalomtétel nem kötelező, hiszen a hitre jutás nem parancsszóra történik. Az életünk bármely korszakában teljesíthető, ezért rendszeresen tartunk gyülekezetünkben felnőtt fogadalomtételt is – erről bővebb felvilágosítás a fenti elérhetőségeken kaphatnak. A konfirmációi felkészítőre jelentkezni és bővebb felvilágosítás kérni Esztergály Előd Gábor lelkipásztornál lehet.

TIMÓTEUS-ADOMÁNY

Isten kegyelméből gyülekezetünk a 2010-es önállóvá válása óta nem mindennapi növekedést tapasztalt a közösség lelki és anyagi javait tekintve. Azzal, hogy befejeződhetett az otthonteremtés időszaka egy új korszakba léptünk, amely új missziói stratégiát is igényel. Ennek egyik része, hogy Esztergály Előd Gábor vezető lelkipásztor mellé egy másik lelkipásztor is szolgálatba áll. Tekintettel gyülekezetünk anyagi helyzetére, a szolgatárs munkáját most még csak külön adománygyűjtéssel tudjuk jutalmazni. Presbitériumunk úgy határozott (40/2021.), hogy létrehoz egy elkülönített alapot a mindenkor szolgatárs javadalmazására, ez lett a „Timóteus-adomány”.

Ezúton kérjük gyülekezetünk tagjait, hogy aki kész részt vállalni gyülekezetünk missziójának ilyen jellegű megújításában, az „Timóteus-adomány” címen anyailag is segítse céljaink megvalósítását!

Gyülekezetünk bankszámla száma: **OTP 11742049-20341938**

Hétközi alkalmaink

KONFIRMÁCIÓ – 2022

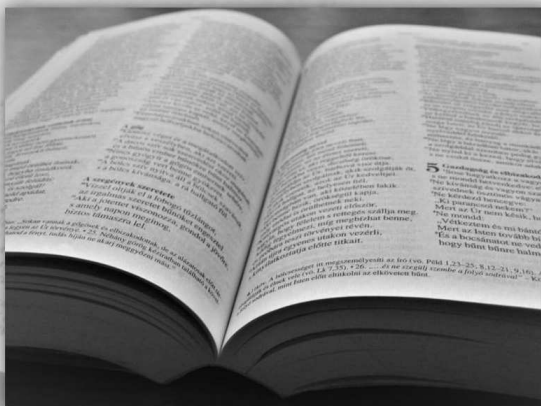
Sikeres konfirmációt tett 2022. június 6-án pünkösd hétfőjén:

(balról jobbra) Horváth Zsombor, Németh Krisztián Róbert, Gál Enikő Kincső, Várkonyi Anna Sára, Soeder Erik, Lampa Vivien, Jana Orsolya.

BIBLIAKÖR

A heti rendszerességgel délelőtt tartott alkalmak során egy-egy bibliai könyvet veszünk át folytatólagoosan. Az ige jelenben ható és hozzánk szóló üzenetét keressük közösen a lelkipásztor vezetésével.

További felvilágosítás személyesen vagy az alábbi elérhetőségeken kérhető:
+36/30-0747576;
esztergaly.elod@reformatus.hu

Minden szerdán 9.15-kor

FÉRFI KÖR

Első alkalom:
október 4.

Gyülekezetünk férfitagjai számára meghirdetett párbeszédese alkalom, amelyen az ige tükrében a mindennapi életünket meghatározó főbb kérdésekre keresünk választ. Az alkalmakat kéthetente keddenként 18 órai kezdettel tartjuk a lelkészi hivatalban.

További felvilágosítás személyesen vagy az alábbi elérhetőségeken kérhető: +36/30-488-8780;
esztergaly.elod@reformatus.hu

LAMBERT GYŐZÓNÉ

SZOKÁS, HAGYOMÁNY VAGY KÉPMUTATÁS?

Szerencsésnek mondhatom magam, mert kisgyermekként szüleimtől megtanulhattam mindazokat az évszázadok alatt kialakult, szokássá, majd hagyománnyá vált viselkedési formákat, amelyeket a család- és gyülekezeti élet mindennapjaiban velük együtt megélhettem, közösen gyakorolhattunk, és most közülük egy-két dolgot tovább is adhatok. A mindennapjainkat átszötte, az „Imádkozz és dolgozz!” vezérlő gondolata. Édesanyám ezt gyakorta kibővítette azzal a mondásával, hogy: „Úgy dolgozz, mintha örökké élnél, és úgy imádkozz, mintha holnap meghalnál”. Esetleges restségünkre pedig olykor megjegyezte: „Az is bűn, ha bármely jó cselekedetünket megtehetnénk, de nem tesszük meg”. Boldogság tölt el, mert szüleim olyan példamutató, szeretettel telített és a jó irány felé mutató magatartással éltek mindennapjaikat, hogy ezt mi, gyermekek is természetesnek, elfogadhatónak, és boldogan követhetőnek éreztük. Példamutatásukkal megtanították, hogy mindennek elrendelt ideje van, és rávezettek bennünket, hogy a mindenkori dolgainkat hogyan kell végeznünk. Közülük is a legfontosabbat, hogy miként kell felkészülnünk és elmennünk az istentiszteletre. Az istentiszteletre való felkészülésünk a templomból való távozással kezdődik, ettől a pillanattól kell elkezdenünk felkészülésünket a legközelebbi találkozásunkra. Igyekezniünk kell korábbi bűneinktől megtisztított szívünket, lelkünket megtartanunk. Óvakodjunk az újabb bűnök magunkra vételétől, hogy legközelebb kevésbé bűnnel terheltén léphessünk be az Isten házába. Soha nem úgy mentünk az istentiszteletre, hogy csak úgy eszünkbe jutott, hogy most van egy kis időm, hát elmegyünk. Nem. Az Isten házába belépésünkkor, a Vele való találkozásra késznek kell lennünk, erre folyamatosan készülnünk kell. Dolgainkat előre úgy kell rendeznünk, hogy a templomba indulásunk előtt, sietség nélkül legyen időnk a felkészülésre. Ezt a készülési időt már csak a szívünk, lelkünk megtisztításával töltjük. Hagyjuk el rossz gondolatainkat, mert az Isten szent házába egy nagy ünnepségre megyünk, az Istennel való találkozásra. A szülőföldemen és környékén, évszázadokra visszamenőleg szokás volt, hogy a templomi padba lépésünkkor megállva, összekulcsolt kézzel és meghajtott fejjel elmondtuk halk szóval, vagy gondolatban az alábbi imát. „Szent házadba beléptem Jó Atyám, adj tiszta szívet, hogy nagy nevedet dicsérhessem. Ámen.” Az istentisztelet végén, szintén állva, meghajtott fejjel, összekulcsolt kézzel, mi magunk is személyesen elkértük az Isten áldását az alábbi ima elmondásával. „Kísérjen Atyám áldásod, kegyelmed, az élet útjain. Ámen.” Ha az Istentől indítva felkészültünk az ő tiszteletére, és már belépünk szent házába, legyünk vele végig együtt a belépési személyes imánktól a záró imánkig. A szent együttlétől semmi ne terelje el figyelmünket, – különösen az áldás előtti – pakolás és a táskák zárainak kattogtatása, húzása. Minderre van idő az istentisztelet legvégén. Mindnyájunk számára szívből és szeretettel ajánlom e régi szép hagyományokat.

Forrás: pozsonyiuti.reformatus.hu

PÜNKÖSDI ZENEI NAPOK A MAGVETŐ HÁZÁBAN 2022. JÚNIUS 24-26.

Csodálatos élményben volt annak része, aki a csömöri református templomban rendezett püNKöSDI zenei napok rendezvénysorozatának június 24. és 26. között résztvevője lehetett. Csömör díszpolgárai, Simon Izabella és Várjon Dénes a háromnapos program művészeti vezetői a műveket és a szólistákat is értő gondnal válogatták össze. A repertoár felölelte a zeneirodalom óriásait (Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann, Liszt, Mahler és ráadásként Chopin)), a hangszerek széles skáláját (brácsa, hegedű, cselló, zongora és orgona), az emberi hangot, a vox humanát (Kovács István, Tímár Sára) és a világhírű művészeket (Simon Izabella, Várjon Dénes, Keller András, Kaczander Orsolya, Érdi Tamás, Pálúr János, Karasszon Eszter, Korossy-Khayll Csongor, Kurgyis András, Osztrócsits Éva, Devich Gergely). Utolsó napon a genfi zsolnárokon keresztül ízelítőt kaptunk abból, miképpen szólnak református énekeink egy kísérletező népzenei autentikus tolmácsolásában. A világ hangversenytermeihez, rangos fesztiváljaihoz szokott művészek a csömöri református templomban megtapasztalták a zene és a hit találkozásának varázsát. A nagyszerű szervezés, a zeneművekhez fűzött ismertető, a gyülekezeti szolgálók háttérmunkája, a szünetekben igénybevehető vendéglátás egyedivé és hagyományteremtővé tették az alkalmat. A rendezvény missziós célját is elérte, hiszen a gyülekezet lelkésze, Esztergály Előd Gábor által tartott bevezető a fény szerepének és a templom tárgyainak (úr asztala, belső kerítés) szimbolikájára utalva fogózkodott azoknak, akik az Úr keresés előszobájában, vagy még azelőtti fázisban vannak. A zenei napok ötlete, hogy Csömör házigazdája legyen a klasszikus zenének, az ő fejéből pattant ki, és a Pest-megyei Önkormányzat pályázati pénzével, valamint két segítőtársával nagyszerű magot vetett el a Magvető Házában.

Dr. Szennyessy Judit

*A zenei napok házigazdái:
Simon Izabella és Várjon Dénes*

EGY TÖRTÉNET MÉLYÉRE ÁSNI

SZÍNHÁZTÁRSASÁG ÉS HITMÉLYÍTÉS FÚZIÓJA

A csömöri református ifjúsági nyári tábort elsősorban hittan-, nem pedig színháztársasóként hirdették, pedig a Vígsház 3 fiatal színésze tartott foglalkozásokat a fiataloknak.

Ottjártunkkor megtudtuk, hogyan tanulhatunk színházi eszközökkel önmagunkról, istenkapcsolatunkról, hogyan építhet néhány, kívülről furcsának tűnő játék olyan közösséget, amelyben a leginkább befeléforduló kamasz is képes megnyílni.

Régóta tervezték a csömöri reformátusok, hogy 2020-ban átadott gyönyörű templomukat és gyülekezeti házukat táborig zsvaj töltsék be, a járvány óta azonban először akadt lehetőségük gyülekezeti ifjúsági tábort szervezni. A klasszikus hittantábor ötlete találkozott a helyi lelképásztor Esztergály Előd és felesége, Pintér Brigitta színháztársaságával, aminek nem mindennapi hét lett a végeredménye. *„Nem klasszikus napközis tábort szeretünk volna szervezni és ezzel tizenkettedikként beállni a nyári szabadidős tevékenységek sorába“* – mondta Esztergály Előd ottjártunkkor. A lelképást és feleségét nem is az motiválta, hogy „nagy nevek“ meghívásával felüllicitáljanak a csömöri táborkínálaton. Elképzelésük az volt, hogy a hittanórákról jól ismert történeteket valahogyan beilleszték a gyerekek mindennapjaiba, valóságába. Az intenzív, ugyanakkor a korosztály számára is érdekes elmélyüléshez pedig a színháztársaság tűnt a legjobb eszköznek.

KICSIT MÁSKÉPP

A református gyülekezetekben több helyütt találunk színháztársasókat. A színháztársaság hagyományosan is erős nálunk, a két világháború közötti időszakból számos gyülekezet fotóarchívumában bukkannak fel 40-50 fős ificsoportokat ábrázoló képek. Rajtuk nagy műszakállás Mózesek, Illések, lévita ruhás, mosolygó egykori fiatal gyülekezeti tagok. Az általunk ismert templomi színháztársasó-csoportokban azonban a hagyományos színháztársaság elvei érvényesülnek. Adott szöveg-

könyv, a jézusi kort idéző ruhadarabok (a fejére kötött csíkos, kockás konyharuha feltűnően gyakran visszatérő elem), és a történetek pontos, kvázi „szó szerinti“ megjelenítésére törekvés. Bár az ilyen, hagyományos előadásoknak is közösségteremtő, a történeteket a gyerekek fejébe csempésző ereje van, Csömörön valami egészen más történt, mint a megszokott.

A szervezésnél például figyeltek arra, hogy noha nagy volt az érdeklődés, sőt még kárpátjai gyerekeknek is lehetőséget adtak a kikapcsolódásra, ne lépják át azt a létszámkorlátot, amellyel már nem lehet személyre szabott munkával közösséggé kovácsolni a jelentkezőket. Így végül tizenhárom kamasz találkozott egy július közepi hétfő reggel a

* Balogh-Zila Teodóra és Siklósi Anna írása a reformatus.hu-n. Megjelent: 2022. július 31.

Színjátszás és hitmélyítés

templomudvaron, a cél pedig az volt, hogy egymás előtt megnyílván őszintén mutassák meg gondolataikat, mondataikat, tetteiket és tudják befogadni másokét.

A JÁTÉKOT KOMOLYAN KELL VENNI

A tábor napjai hasonlóan teltek: közös reggeli után a gyülekezeti teremben dicsőítés következett – hangolták a lelkeket. Ezután a fiatalok kényelembe helyezték magukat és csukott szemmel meghallgattak egy történetet, amelyet Esztergály Előd és felesége olvasott fel. Nem egészen bibliai történetek voltak ezek, de felismerhetően hasonlítottak egy-egy jézusi példázatra.

Kis szünet után a színészek vették át a terepet: bemelegítettek, szituációs játékokat játszottak a gyerekekkel. Délután már konkrét bibliai történet hangzott el az áhítaton, a nap második felében pedig három példázat közös feldolgozásával telt.

A HÁROM SZÍNÉSZ

A hét során – bár nem mindegyik napon tudtak mindhárman ott lenni – Zoltán Áron, Gyöngyösi Zoltán és Tóth András, a Vígsház három fiatal színésze foglalkozott a fiatalokkal. A csömöri lelkész és családja sokat jár színházba, a Vígben pedig szinte már családtagok, így ott kezdtek el érdeklődni, ki lehetne partner a színjátszós hittantábor ötletében. Először Zoltán Áront találták meg, aki rengeteg tábort szervezett már, és színházi munkája mellett a Színház- és Filmművészeti Egyetemen folytat doktori tanulmányokat. „Olyan fiatal színészeket kerestünk, akik hitvalló keresztyének és nem idegenkednek egy ilyen tábortól. Zoltán Áron Tóth Andrist java-

solta maga mellé, aki a egy nyolcgyermekes görögkatolikus családban nőtt fel, ő is örömmel vállalta a feladatot. Végül a debreceni református gyökerekkel rendelkező Gyöngyösi Zolót a művészbemutatójánál szólítottuk meg” – mondta Pintér Brigitta.

„Nagyon örültem ennek a felkérésnek, mert valójában régóta szeretnék diákszínjátszással foglalkozni, hiszen tinikoromból nagyon meghatározó élmény a színjátszás” – ezt már Tóth András mondta, amikor a felkérésről kérdeztük. „Azt éreztem, lassan eljön annak az ideje, hogy megpróbáljam az ott szerzett élményeket átadni fiataloknak. Pont, amikor elindult bennem ez a gondolat, megkeresett Előd, a csömöri lelképásztor. Vallásos családból származom, hívő ember vagyok, ismerem a Bibliát is, és közben rendkívül foglalkoztat a diákszínjátszó, tehát kifejezetten örültem a felkérésnek. Úgy gondolom, hogy ez a hittantábor védett hely, ahol van lehetőségem kipróbálni és átadni, amit tanultam.”

ELCSENDESEDÉSBŐL

A TÖRTÉNETEK MAGVÁIG JUTNI

A színészek elárulták, a hagyományos színjátszás technikáit hozták erre a hittanos hétre is, a lelki keretet az áhítatok, a feldolgozott történetek és maga a gyerekek lelki világa adja.

A reggelente tartott elcsendesedés utáni első óra éppen a hangos, fizikai bemelegítéssel telik. Ott létünkör csodálkozva láttuk, hogy a kiskamasz, kamasz korosztály nem döbönt meg a legfurcsább feladatokon sem. Lelkesen rázta a kezét perceként keresztül, mondott hangosan értelmetlennek tűnő

szavakat, brummogott, tekeredett vagy épp kapkodott a levegőbe ott sem lévő tárgyak után. A több mint egy órás bemelegítés már a nagybetűs Játék része volt – és bármennyire furcsán hangzik: a játékot igenis komolyan kell venni. A bemelegítésre nem csupán a testnek van szüksége, a gyakorlatok jó táptalajt adtak a délutáni foglalkozásoknak is, nyitottabbá tették a gyerekeket.

A gyakorlott színészek – érthető módon – aggódtak, hogy betekintünk ebbe a legőszintébb játékos térbe, félték, hogy a fiatalok esetleg nehezebben merik szabadjára engedni a fantáziájukat. Hála Istennek nem így történt, így mi is velük együtt élhettük át, hogy egy körbe adogatott locsolókannából hogyan válik fűnyíró vagy hangosbemondó csupán a színhátszás segítségével, az ostorból pedig hogyan lesz sétáló kiskutya vagy épp copf egy lány fején.

NEM KELL MEGSPÓROLNI

Ezek a játékok egyszerre szabadították fel a gyerekek testét és lelkét. Ha lespórolták volna a nap elejéről, biztosan sok minden kimarad a délutánból is. Ebéd után ugyanis ismét a lelkipásztor állt a fiatalok elé, és visszatért a reggel megosztott történethez. Persze ekkor már a Biblia is előkerült, felolvasta a kijelölt szakaszt és magyarázatot is fűzött hozzá. Látogatásunkkor a fókusz épp a Tékozló fiú történetén volt. De a hét során foglalkoztak még a házasságtörő asszony és a talentumok példázatával is. A nap közepén helyet kapó áhítat adott muníciót a délutánra, amikor kifejezetten az említett történeteket vették elő a színészek és a gyerekekkel együtt ezeknek igyekeztek azok legmélyére ásni. Még itt sem arra kell gondolni, hogy végre előkerült egy szöveggönyv. A történet részleteit, bemutatott problémaköreit járták végig különböző játékok, színészi gyakorlatok se-

gítségével. Nem csupán az általános üzenetekre voltak kíváncsiak, hanem arra is, hogyan éli meg a példázatok alapkonfliktusát egy mai fiatal. *„A történetek ilyen jellegű feldolgozásával az volt a célunk, hogy a hit, a kultúra és a gyerekek mindennapi élete párbeszédbe kerüljön. Az ötödik nap végén ennek az eredménye: az előadás olyan legyen, amelybe így valóban beleépül a gyerekek szíve-lelke és Isten üzenete is“* – mondta Esztergály Előd.

A PÉLDABESZÉDEK ÉS A MA EMBERE

A történeteket a színészek választották ki abból a néhány példázatból, amelyet a lelkész javasolt nekik. *„Olyan példabeszédeket kerestünk, amelyek által tudunk kapcsolódni a gyerekekhez. Célunk volt, hogy az ő érdeklődéseikre, feltételezett aktuális kérdéseikre tudjuk lefordítani ezeket, és végül olyan jeleneteket és szituációkat tudjunk kibozni, amelyek az életükhöz a lehető legközelebb állnak“* – mondta el Zoltán Áron két foglalkozás közötti szünetben.

„Ez egy jól felépített rendszer“ – vette át a szót Tóth András. *„A délelőtti foglalkozásokba – bár a gyerekek ezt nem tudják – már belecsempésztjük azokat a gyakorlatokat, amelyek a délutáni, színészebb, gondolkodásosabb feladatokban segítenek nekik. A legfőbb cél pedig valóban az alapkonfliktus és ahhoz saját kapcsolódásuk megtalálása.“* Mint mondta, a talentumok történetében a

Színhátszás és hitmélyítés

gyerekek végig tudták gondolni, milyen az, amikor valakinek az Úrtól kapott feladata, tehetsége van. A házasságtörő asszonynál a hiba és az ítélkezés fogalmát boncolgatták.

MIÉRT PONT A TÉKOZLÓ FIÚ

A három példázat közül a tékozló fiú története kapta a legnagyobb hangsúlyt a hét során, pénteken a példázat inspirálta színdarabot adtak elő a fiatalok. *„A tékozló fiúnál nagyon erősen megjelenik az ember, a maga esendőségével és szabadságával, szabadságkeresésével, a színházban és színhátszásban pedig mindig a nagybetűs Embert keressük”* – fogalmazta meg Zoltán Áron. *„Az ebből a történetből előtűnő szabadságkeresés egészen konkrétan is lefordítható a színházi nyelvre. Az ember a színpadon állva például mit kezd azzal a lehetőséggel, hogy rá figyelnek mások. Rengeteget foglalkoztunk a tábor során a színpadi improvizáció felelősségével, lehetőségeivel, eszközeivel és nehézségeivel. Ehhez a történethez kapcsolódva azt jártuk körül, mi történik, amikor valakinek minden lehetősége adott, mint a tékozló fiúnak – mire használja fel, amije van. Minden korosztály számára kérdés és kiindulási pont egy színháti játék létrehozására, hogy ott vagyok én, 11 évesen vagy 17 évesen, de bármit megtehetek bármikor. Hogyan cselekszem, milyen irányba indulok és hogyan látom be, hogy a tetteimnek következményei vannak. A legalapvetőbb improvizációs játék is erről szól”* – mondta Zoltán Áron. Gyöngyösi Zoltán ugyanakkor úgy látta ez a történet a példázat a maga komplexitásában is jó arra, hogy egy előadás alapjául szolgáljon. *„Az első két nap-*

ban azért foglalkozunk más témákkal, mint a színdarab, mert azalatt egyértelműen kiderült hogy ki miben érzi otthon magát, kinek mi nem esik jól” – vette át a szót Tóth András. *„Szeretnék szereposztást is csinálni, viszont úgy, hogy a tékozló fiút több fiatal is játssza. Ez is egyfajta üzenet lenne: valójában mindannyian eltévedt bárányok vagyunk.”*

ODA-VISSZA HAT

Ahogy a lelkész úgy a három színművész is úgy látta, nem csupán a gyerekekre hat az együtt töltött néhány nap. Zoltán Áron azt tapasztalta, a hittanos táborba érkező fiatalok máshogy kapcsolódtak egymáshoz, és más-ként beszéltek az érzelmeikről, mint egy vegyes színhátszócsoport gyerekei.

Gyöngyösi Zoltán a tizenévesek őszinteségét emelte ki: *„Az én tapasztalatom az volt, hogy a fiatalok nagyon nagy lélekkel tudnak dolgozni, és ez rám is hat. Öt-hat éve vagyok a színészi pályán, és látom, hogy ebben a szakmában is könnyen bele lehet futni az elfásultságba. A gyerekektől sokat lehet tanulni arról, milyen ha valamibe tényleg beleteszed a szívedet.”* A színész azt is megosztotta velünk, hite is erősödött a Csömörön töltött napokon. *„Érzem, hogy rengeteg mindent formál ez a tábor a lelke-
men, a hitemen. Habár református vagyok, korábban nem igazán gyakoroltam a vallásomat. A tábortól függetlenül éppen mostanában kerültem olyan élepszakaszba, hogy elindult bennem a hitkeresés. A Jóisten pedig úgy alakította, hogy felkértek erre a táborra”* – mondta.

Amikor arról kérdeztük, hogyan hat rá a

Csömörön töltött néhány nap, Tóth András a tékozló fiúi példázathoz tért vissza. Elmondta, jó volt megerősíteni magában is a történet alapüzeneteit. *„Számomra ez a megbocsátás legszebb példája. Azt jelenti, mindig vissza lehet fordulni, nincs olyan helyzet az életben, amikor már el kellene temetni magunkat. Ha bocsánatot kérünk, végiggondoljuk, amit tettünk és őszintén bocsánatot kérünk, Isten mindig megbocsát. Másrészt számomra jelenti azt is, hogy mindig lehet változni, akárhány évesen, akármilyen élethelyzetben. Művészként különösen fontos: nincs az a kátyú, amiből ne lehetne kimászni, és mindig van segítség.“*

AZ IGÉNYESSÉG IS LEHET HITVALLÁS

Könnyű lélekkel jöttünk el a csömöri templom hűsítő árnyékából. A lelkipásztor, Esztergály Előd szavai visszhangoztak a fü-

lünkben. *„Az igényesség fontos része a hitvallásunknak.“* Akkor mondta ezt, amikor arról beszélt, egyházi emberként is van mit tanulnunk a színészeketől. *„Ne csak arra figyeljünk oda, mit mondunk, hanem hogyan mondjuk az üzenetünket. Egészen onnan kezdve, hogyan jelenünk meg, odáig, mennyire igényesen beszélünk, gesztikulálunk. Fontos, úgy képviselnünk Isten egyházát, hogy az emberekben jó érzést keltsen, az segítse mondanivalónkat alátámasztani, hitelességünket kifejezni. Ebben pedig tanulhatunk a színészeketől“* – mondta. A csömöri tábor azonban nem csak erre figyelmeztet. Egy-egy nap léleknyitogatása magas színvonalú szakmaisággal találkozott. Nem elégedtek meg kevesebbel, a lehető legjobbra törekedtek. Mindezt azért, hogy Isten bocsánatának üzenete eljusson 13 fiatal szívébe.

APA-FIA KENUTÚRA

2022. JÚLIUS 29-AUGUSZTUS 1. – TOKAJ

Gyülekezeti életünk képekben

XVI.
Ars Sacra Fesztivál
2022. szeptember 17-25.

SZIVÁRVÁNY HAVASÁN

„Ügy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket.” (Jn 13,3)

BURNS KATALIN
ÉS
KISS GERGELY

KONCERTJE A MAGVETŐ HÁZÁBAN
2022. SZEPTEMBER 25. 18 ÓRA

IMPRESSZUM

A Magvető – a Csömör-Nagytarcsai Református Missziói Egyházközség gyülekezeti lapja. Megjelenik 250 példányban, A4-es méretben negyedévente. Felelős kiadó, valamint az újságot szerkeszti és tördeli: Esztergály Előd Gábor lelkipásztor.
Korrektor: Pintér Édua presbiter.

ANYAKÖNYVI HÍREK

2022. június – 2022. szeptember

GYŰLEKEZETÜNK ÚJ TAGJA:

Józsa Benedek (Kistarcsa, 2021.10.20.) Kereszttségben részesült: 2022. június 12.
Csáki Léna (Budapest, 2021.09. 18.) Kereszttségben részesült: 2022. június 19.
Erdősi-Winkler Norina (Csömör, 2020.02.29.) Kereszttségben részesült: 2022. június 19
Erdősi-Winkler Lilla (Csömör, 2015.05.18.) Kereszttségben részesült: 2022. június 19.
Erdősi-Winkler Bertold (Csömör, 2018.01.28.) Kereszttségben részesült: 2022. június 19.
Dr. Erdősi-Winkler Bertalan György (Budapest, 1981.06.25.) Konfirmáció és kereszttség: 2022. június 19.
Fatter Mia (Kistarcsa, 2021.07.11.) Kereszttségben részesült: 2022. július 10.
Farkas Izabella (Kistarcsa, 2021.06.27.) Kereszttségben részesült: 2022. július 17.
Strassenreiter Márk (Budapest, 2021.12.09.) Kereszttségben részesült: 2022. július 24.
Balogh Márton Patrik (Kistarcsa, 2018.01.05.) Kereszttségben részesült: 2022. augusztus 7.
Dudás Hanna (Budapest, 2021.04.04.) Kereszttségben részesült: 2022. augusztus 14.
Dudásné Füleki Viktória (Budapest, 1993.01.02.) Konfirmáció és kereszttség: 2022. augusztus 14.
Verzár Panna (Budapest, 2022.03.09.) Kereszttségben részesült: 2022. szeptember 11.
Tóth Botond (Budapest, 2021.06.16.) Kereszttségben részesült: 2022. október 2.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTT:

Czine Eszter és Hujber Vilmos Ottó házasságkötésének napja: 2022. június 19.
Herczeg Lili és Hecz Antal házasságkötésének napja: 2022. július 23.
Szabó Enikő és Krizsán Csaba házasságkötésének napja: 2022. szeptember 17.

HALOTTAINK:

Kozák György (Nyíregyháza, 1949.04.02. – Csömör, 2022.06.21.)
Elsässerné Buzási Erika sz. Buzási Erika Rozália (Budapest, 1954.09.29. – Budapest, 2022.07.19.)
Molnár Gyuláné sz. Elek Erzsébet (Szeghalom, 1944.08.27. – Jászfákóhalma, 2022.09.07.)

ELÉRHETŐSÉGEINK

Templomunk és a lelkeszi hivatal címe:

2141 CSÖMÖR, EMLÉKMŰ KÖZ 4.

Gyülekezetünk internetes levelezési címei:

CSOMOR-NAGYTARCSA@REFORMATUS.HU
 ESZTERGALY.ELOD@REFORMATUS.HU

Honlapunk: WWW.MAGVETOHAZA.HU

YOUTUBE csatornánk:

„CSÖMÖRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG“

FACEBOOK oldalunk:

„CSÖMÖRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG“

Hírek

A csömöri református gyülekezet karácsonyi adománygyűjtést hirdet kárpátaljai magyar családok megsegítésére 2022. november 6-28. között. A szeretetdobozokba tartós élelmiszert, tisztálkodási- és tisztítószerket, cukor- vagy gluténmentes termékeket, gyermek- és felnőtt pelenkát, gyógyszert stb. várnak. Az adományt előre egyeztetett időpontban lehet leadni a Lelkészi Hivatalban. Pénzbeli adományozásra is van lehetőség a gyülekezet bankszámláján keresztül (név: Csömör-Nagytarcsai Református Missziói Egyházközség, bankszámla: 11742049-20341938, közlemény: "adomány Kárpátaljára"). Elérhetőség: Esztergály Előd Gábor csomor-nagytarcsa@reformatus.hu, +36/30-488-8780.

FELHÍVÁS

Tördelői és szerkesztői ismeretekkel rendelkező gyülekezeti tagot keresünk, aki vállalná a negyedévente megjelenő újságunk, A Magvető elkészítését. Jelentkezni Esztergály Előd Gábor lelkipásztornál lehet email-en: csomor-nagytarcsa@reformatus.hu, vagy telefonon: +36/30-488-8780.

GYÜLEKEZETÜNK TÁMOGATÁSA

**„GYŰJTSETEK FELAJÁNLÁST MAGATOK KÖZÖTT AZ ÚRNAK!
MINDENKI, AKIT ARRA INDÍT A SZÍVE, HOZZON ADOMÁNYOKAT AZ ÚRNAK...“
(2MÓZ 35,5)**

Gyülekezetünk bankszámlaszáma:

OTP Bank 11742049-20341938

„Bizony, tőled van mindez, és csak azt adtuk neked, amit a te kezedből kaptunk!”
(1 Krón 29, 14)

GYÜLEKEZETÜNK TÁMOGATÁSA

Református egyházunk egyik jellemzője, hogy gyülekezetei önfenntartó módon működnek. Amit az egyházközség tagjai adományként felajánlanak, abból kerül finanszírozásra a misszió, a szeretetszolgálat, a rezsiköltségek, az épületek biztosítása, a lelkipásztor munkabére. Bár közös teherviselésről van szó, mégsem mondhatjuk, hogy mindez teher lenne számunkra. Krisztus megváltottjaként az Úr szolgálatában állunk, ezért feladatunk az egyház és a keresztyén hit fennmaradásának előmozdítása, támogatása. Minden adományunkkal gyermekeink, unokáink és a felnövekvő nemzedékek hitre jutását segítjük elő. Az egyház támogatásának és az Istennek felajánlott adományoknak évezredes hagyományai vannak a Bibliában, ezért amikor így cselekszünk, akkor elmondhatjuk biblikusán és Istennek tetsző módon járunk el („Add meg a tizedet vetésed minden terméséből, ami a mezőn évről évre terem!” – 5Móz 14,22).

Az egyház, azon belül gyülekezetünk támogatásának többféle módja van: egyrészt a **perselyadomány**, amelyet döntően a vasárnapi istentiszteletek alkalmával ajánlunk fel (a járványhelyzetben banki átutalással). Másrészt az **Isten dicsőségére felajánlott adomány**, amelyet életünk meghatározó alkalmi (születésnap, házasság, keresztség, munkahelyi sikerek stb.) során ajánlunk fel. Harmadrészt az **egyházfenntartói járulék**, amely egyúttal a gyülekezethez való előköteleződésünk jele is.

A bevételek közül **egyedül az egyházfenntartói járulék tervezhető előre**, így kiadásaink finanszírozásának legfőbb forrása. A korábbi években gyülekezetünk nagy része döntően az év végére halasztotta ennek befizetését (volt olyan év, hogy decemberben annyi járulékbefizetés történt, mint addig az egész évben). Gyülekezeti otthonunk és a templom elkészültével a havi szinten jelentkező rezsiköltségek és a lelkipásztor fizetése szükségessé teszi, hogy **az egyházfenntartói járulékot havi rendszerességgel fizessük be**.

A járulékot minden 18. életévét betöltött református családtag után fizetjük. Mértéke anyagi lehetőségeink függvényében változhat, kötelező összeg nincs meghatározva. Presbitériumunk tájékoztatásul minden évben meghatároz egy iránymutató összeget, amelynek alapja gyülekezetünk éves költségvetésének egy főre eső mértéke. **A 2022. évben az egyházfenntartói járulék havi javasolt összege: 2.000,- Ft/hó/fő**. Ezzel a személyes áldozatvállalással fenntartható és zavartalanul végezhető krisztusi küldetésünk.

A befizetésének lehetséges módjai:

1. **Banki átutalással** – Név: Csömör-Nagytarcsai Református Missziói Egyházközség, OTP Bank: 11742049-20341938, közlemény: „Egyházfenntartói járulék”.
2. **Gyülekezetünk pénzbefizetési („sárga”) csekkjén**.
3. **Személyesen a pénztárosunknál vagy a lelkipásztornál**.

Hálaadásra indít bennünket, hogy gyülekezetünk tagjai adományaikkal bizonyosságot tesznek Isten iránti hálájukról és belé vetett bizalmukról! Ugyanakkor köszönjük, hogy támogatandónak találják gyülekezetünk krisztusi küldetését!

Áldás, békeesség!

VERSHAKER

A Magvető Házában
Október 22. 18. óra

**ZOLTÁN
IGÓ ÉVA ÁRON**

NEMES NAGY ÁGNES
születésének 100. évfordulója
alkalmából a költő ISTENRŐL
című verséről beszélget
ZOLTÁN ÁRON Junior Prima
díjas színművész, a Vershaker
házigazdája **IGÓ ÉVA**
Jászai Mari-díjas, Érdeemes-
és kiváló művésszel.

CÍM: Csömör,
Emlékmű köz 4.
A belépés ingyenes.